

Hattfjelldal kommune Næring og teknisk avd.

Melding om vedtak

Det kongelige klima og miljødepartement

Postboks 8013 Dep
0030 OSLO

Deres ref.:
14/523

Vår ref.:
14/6189

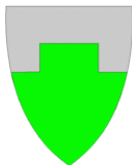
Saksbehandler:
Jan Inge Helmersen 75 18 48 33

Arkivkode:
FE-

Dato:
18.09.2014

Høring - bruk av snøscooter til fornøyleskjøring - forslag til endringer i lov om motorferdsel i utmark og vassdrag og forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag

Følgende vedtak i saken er fattet:

Hattfjelldal kommune

Arkivkode: FE-
Arkivsak: 14/732
JournalpostID: 14/5787
SaksbehandlerD: Jan Inge
ato: Helmersen
18.09.2014

Høring av forslag til endringer i lov om motorferdsel i utmark og vassdrag og forskrift for motorkjøretøyer i utmark og islagte vassdrag

Utvalg	Møtedato	Saksnummer
Formannskapet	17.09.2014	059/14
Kommunestyret	17.09.2014	054/14

17.09.2014 Formannskapet

FS-059/14 Vedtak:

Hattfjelldal kommune har følgende kommentarer og merknader til forslaget til endring av motorferdselloven og Nasjonal forskrift for motorferdsel:

Etter å ha vært forsøkskommune i 13 år synes Hattfjelldal kommune det er positivt at det nå forslås endringer i motorferdselloven. Erfaringene fra forsøksordningen er at løyper til rekreasjonskjøring har vært positive for lokalt næringsliv. Lovendringen åpner for etablering av

snøscooterløyper på permanent basis. I det ligger muligheter for videreutvikling av tilknyttet næringsliv, og kan være med å skape økt bolyst.

Kommunestyret vil gi følgende kommentarer til endringsforslagene i lov og forskrift, i den rekkefølge de er omtalt i departementets høringsnotat.

Motorferdsellovens § 4a, annet ledd- hjemmel for skuterløyper

Det foreslås at "etablere" endres til tillate i forslag til ny bestemmelse, slik at den lyder:

"Departementet kan i slik forskrift gi kommuner myndighet til å tillate løyper for kjøring med snøscooter på vinterføre. Forskriften kan omfatte nærmere regler om kommunens bruk av myndigheten."

Motorferdselloven § 4a nytt tredje ledd - forbudsområder

Det foreslås å ta ut av lovteksten "foreslåtte verneområder", slik at den det lyder:

"Løyper etter annet ledd skal angis i arealplan eller i reguleringsplan. Løypene skal ikke legges i verneområder eller nasjonale villreinområder."

Endringsforslagene til nasjonal forskrift, § 4 a

Første ledd, Her foreslås at "etablere" erstattes med tillate, slik at bestemmelsen lyder:

"Kommunen kan tillate løyper for kjøring med snøscooter (beltemotorsykkel) på vinterføre."

Fjerde ledd, Det foreslås at "foreslåtte verneområder" tas ut av forskriftsteksten, slik at den lyder:

"Løypene skal ikke legges i verneområder eller nasjonale villreinområder. Løypene skal ikke være til vesentlig skade eller ulempe for reindriften eller kreve terrenginngrep."

Sikkerhet i løypene må være førsteprioritet slik at sikring av løypene ved kryssing av bekker (broer lagt ut på barmark) ikke regnes som terrenginngrep. Det bør også tillates at skilt settes på barmark.

I merknad til tredje ledd vil kommunen gi følgende kommentar:

Det foreslås at kommunen bør fastsette en øvre grense som ikke bør overskride 30 meter. På store islagte vann vil en slik restriksjon være svært u hensiktsmessig. Også i høyereliggende områder med begrenset ly, kan det av sikkerhetshensyn være behov for å tillate større avvik fra traseen – f.eks. 100 m. Den generelle minsteavstanden bør være minst 50 m.

For å få et mer konsistent lovverk i forhold til annen motorferdsel på vann, bør det foretas et skille ved vann større eller mindre enn 2 km² slik det er for båttrafikk. Det bør derfor kunne tillates avvik fra traseen på inntil 300 m på de store vannene dersom topografien ellers tilsier det. Det bør kunne legges hastighetsrestriksjoner på kjøring til side for løypa for å begrense støyvirkningene.

Krav til naturbaserte merkematerialer:

Merkestikker må ha refleks og bør uansett samles inn ved sesongslutt hvis det ikke er satt permanent merking (permanent merking må tillates). Da vil materialbruken ha mindre betydning. Over islagt vann bør det imidlertid brukes naturbaserte, nedbrytbare materialer da disse

merkestikkene blir vanskelig å samle inn. Det vises for øvrig til "veileder fysisk sikring av snøscooterløyper", Statens vegvesen, region nord, angående merking.

Tekniske krav til snøscootere:

Tekniske krav til snøscootere bør knyttes til kjøretøysforskriften og vil da ikke ha tilbakevirkende kraft. Det er aktuelt med krav til støy og utslipp av avgasser.

Gebyr for bruken av løypene:

Det blir anledning til å kreve gebyr for bruken av løypene, forutsatt at midlene går til driften av løypenetten. Det bør presiseres at grunnlaget for gebyrene kan omfatte alle kostnader knyttet til etablering og drift av løypene.

Nasjonal forskrifts § 4a, åttende ledd

Her lyder forslaget:

".....Plan og bygningsloven § 11-15 tredje ledd gjelder ikke for kommunestyrets vedtak om trasé for snøscooterløype i kommuneplan....."

Dette forslaget bes tatt ut.

Forslag til endring av motorferdsselforskriften § 9

Kommunen er sterkt uenig i forslaget til § 9 i motorferdsselforskriften, som gir fylkesmennene adgang til å nedlegge forbud mot regulerte løyper i tidsrom eller i områder. Det vil innebære å sette den vedtatte areal-/reguleringsplanen til side. De hensyn som kan begrunne stenging av løype i medhold av § 9 er hensyn som også skal vurderes og ivaretas gjennom planprosessen. Dersom Fylkesmannen (eller andre statlige instanser) mener de aktuelle hensyn ikke er tilstrekkelig ivaretatt i planen, er det innsigelsesinstituttet etter plan- og bygningsloven som er fylkesmennenes verktøy. Kommunen finner det ikke akseptabelt at fylkesmennene gjennom en slik bestemmelse ensidig kan tilsidesette vedtatte planer.

17.09.2014 Kommunestyret

Møtebehandling:

Formannskapetets innstilling enstemmig vedtatt.

KS-054/14 Vedtak:

Hattfjelldal kommune har følgende kommentarer og merknader til forslaget til endring av motorferdselloven og Nasjonal forskrift for motorferdsel:

Etter å ha vært forsøkskommune i 13 år synes Hattfjelldal kommune det er positivt at det nå forslås endringer i motorferdselloven. Erfaringene fra forsøksordningen er at løyper til rekreasjonskjøring har vært positive for lokalt næringsliv. Lovendringen åpner for etablering av snøscooterløyper på permanent basis. I det ligger muligheter for videreutvikling av tilknyttet næringsliv, og kan være med å skape økt bolyst.

Kommunestyret vil gi følgende kommentarer til endringsforslagene i lov og forskrift, i den rekkefølge de er omtalt i departementets høringsnotat.

Motorferdsellovens § 4a, annet ledd- hjemmel for skuterløyper

Det foreslås at "etablere" endres til tillate i forslag til ny bestemmelse, slik at den lyder:

"Departementet kan i slik forskrift gi kommuner myndighet til å tillate løyper for kjøring med snøscooter på vinterføre. Forskriften kan omfatte nærmere regler om kommunens bruk av myndigheten."

Motorferdselloven § 4a nytt tredje ledd - forbudsområder

Det foreslås å ta ut av lovteksten "foreslåtte verneområder", slik at den det lyder:

"Løyper etter annet ledd skal angis i arealplan eller i reguleringsplan. Løypene skal ikke legges i verneområder eller nasjonale villreinområder."

Endringsforslagene til nasjonal forskrift, § 4 a

Første ledd, Her foreslås at "etablere" erstattes med tillate, slik at bestemmelsen lyder:

"Kommunen kan tillate løyper for kjøring med snøscooter (beltemotorsykel) på vinterføre."

Fjerde ledd, Det foreslås at "foreslåtte verneområder" tas ut av forskriftsteksten, slik at den lyder:

" Løypene skal ikke legges i verneområder eller nasjonale villreinområder. Løypene skal ikke være til vesentlig skade eller ulempe for reindriften eller kreve terrenginngrep."

Sikkerhet i løypene må være førsteprioritet slik at sikring av løypene ved kryssing av bekker (broer lagt ut på barmark) ikke regnes som terrenginngrep. Det bør også tillates at skilt settes på barmark.

I merknad til tredje ledd vil kommunen gi følgende kommentar:

Det foreslås at kommunen bør fastsette en øvre grense som ikke bør overskride 30 meter. På store islagte vann vil en slik restriksjon være svært u hensiktsmessig. Også i høyereliggende områder med begrenset ly, kan det av sikkerhetshensyn være behov for å tillate større avvik fra traseen – f.eks. 100 m. Den generelle minsteavstanden bør være minst 50 m. For å få et mer konsistent lovverk i forhold til annen motorferdsel på vann, bør det foretas et skille ved vann større eller mindre enn 2 km² slik det er for båttrafikk. Det bør derfor kunne tillates avvik fra traseen på inntil 300 m på de store vannene dersom topografien ellers tilsier det. Det bør kunne legges hastighetsrestriksjoner på kjøring til side for løypa for å begrense støyvirkningene.

Krav til naturbaserte merkematerialer:

Merkestikker må ha refleks og bør uansett samles inn ved sesongslutt hvis det ikke er satt permanent merking (permanent merking må tillates). Da vil materialbruken ha mindre betydning. Over islagt vann bør det imidlertid brukes naturbaserte, nedbrytbare materialer da disse merkestikkene blir vanskelig å samle inn. Det vises for øvrig til "veileder fysisk sikring av snøscooterløyper", Statens vegvesen, region nord, angående merking.

Tekniske krav til snøscootere:

Tekniske krav til snøscootere bør knyttes til kjøretøyforskriften og vil da ikke ha tilbakevirkende kraft. Det er aktuelt med krav til støy og utslipp av avgasser.

Gebyr for bruken av løypene:

Det blir anledning til å kreve gebyr for bruken av løypene, forutsatt at midlene går til driften av løypenettet. Det bør presiseres at grunnlaget for gebyrene kan omfatte alle kostnader knyttet til etablering og drift av løypene.

Nasjonal forskrifts § 4a, åttende ledd

Her lyder forslaget:

”.....Plan og bygningsloven § 11-15 tredje ledd gjelder ikke for kommunestyrets vedtak om trasé for snøscooterløype i kommuneplan.....”

Dette forslaget bes tatt ut.

Forslag til endring av motorferdselforskriften § 9

Kommunen er sterkt uenig i forslaget til § 9 i motorferdselforskriften, som gir fylkesmennene adgang til å nedlegge forbud mot regulerte løyper i tidsrom eller i områder. Det vil innebære å sette den vedtatte areal-/reguleringsplanen til side. De hensyn som kan begrunne stenging av løype i medhold av § 9 er hensyn som også skal vurderes og ivaretas gjennom planprosessen. Dersom Fylkesmannen (eller andre statlige instanser) mener de aktuelle hensyn ikke er tilstrekkelig ivaretatt i planen, er det innsigelsesinstituttet etter plan- og bygningsloven som er fylkesmennes verktøy. Kommunen finner det ikke akseptabelt at fylkesmennene gjennom en slik bestemmelse ensidig kan tilsidesette vedtatte planer.

Rett utskrift bekreftes,
Hattfjelldal kommune 18.09.14

Mona Vik Larsen
formannskapssekretær

Med hilsen

Jan Inge Helmersen
skogbrukssjef